

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Ιουλίου 2013 οι Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jayrootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kurtana, Karliin Ariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (εκπρόσωποι: H. Viaene, avocat, J. Bouckaert, advocaat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει παράνομο και ανεφάρμοστο τον κανονισμό 1007/2009⁽¹⁾ δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ και να ακυρώσει τον κανονισμό 737/2010⁽²⁾ δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, εφόσον το Δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για να κρίνει επί της ουσίας την προσφυγή ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού,
- επικουρικώς να αναίρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσιόντες.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση στηρίζεται σε δύο κύριους λόγους και συγκεκριμένα στο ότι: 1) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ και 2) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή αρχών των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν εξέτασε αν κατά τον κρίσιμο χρόνο πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσεως. Οι αναιρεσιόντες προβάλλουν ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσεως πρέπει να συντρέχουν κατά τον χρόνο της προτάσεως της Επιτροπής. Οι αναιρεσιόντες εκτιμούν, επίσης, ότι η μη συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσεως δεν μπορεί να καλυφθεί κατά το στάδιο του δικαστικού ελέγχου. Οι αναιρεσιόντες διατείνονται περαιτέρω ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι εφάρμοσε εσφαλμένο κριτήριο εξετάζοντας εάν οι υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων που ρυθμίζουν το εμπόριο προϊόντων φώκιας δικαιολογούσαν την παρέμβαση του νομοθέτη της Ένωσης βάσει του άρθρου 95 ΕΚ. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε ένα ανώτατο όριο βάσει του κριτηρίου των μη αμελητέων εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών που αφορούν τα οικεία προϊόντα. Εντούτοις, οι μη αμελητέες εμπορικές συναλλαγές που αφορούν ορισμένο προϊόν διαφέρουν από τις «σχετικά σημαντικές» εμπορικές συναλλαγές δηλαδή, το κριτήριο που εφαρμόζει το Δικαστήριο στη σχετική νομολογία του.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραπέμποντας μόνο στις διατάξεις του Χάρτη. Οι αναιρεσιόντες εκτιμούν ότι το γεγονός και μόνον ότι η προστασία που παρέχουν τα άρθρα της ΕΣΔΑ, την οποία επικαλέστηκαν οι αναιρεσιόντες, κατοχυρώνεται στο δίκαιο της Ένωσης με τα άρθρα 17, 7, 10 και 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εξαλείφει την υποχρέωση του Γενικού Δικαστηρίου να λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις της ΕΣΔΑ ως γενικές αρχές του δικαίου. Οι αναιρεσιόντες προβάλλουν, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποκλείοντας τα συμφέροντα εμπορικής φύσεως από το πεδίο εφαρμογής του δικαιώματος ιδιοκτησίας, κρίνοντας ότι το δικαίωμα αυτό «δεν μπορ[εί] να επεκταθ[εί] και στην προστασία απλών συμφερόντων [...] εμπορικής φύσεως», και στερήσε από τους αναιρεσιόντες τις εγγυήσεις του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν εξέτασε τον βασικό κανονισμό υπό το πρίσμα του άρθρου 19 της Διακηρύξεως των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών. Δεδομένου ότι η Ένωση πρέπει, κατά την άσκηση των εξουσιών της, να σέβεται το διεθνές δίκαιο και ότι ο βασικός κανονισμός πρέπει, συνεπώς, να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 19 της ανωτέρω Διακηρύξεως των ΗΕ, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει εάν τα όργανα της ΕΕ είχαν λάβει προηγουμένως την ελεύθερη και εν επιγνώσει συναίνεση των αναιρεσιόντων πριν από την έκδοση του βασικού κανονισμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου προϊόντων φώκιας, ΕΕ L 286, σ. 36.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 737/2010 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2010, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί εμπορίου προϊόντων φώκιας, ΕΕ L 216, σ. 1.